

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.172/2007/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a **(személy neve)** jogtanácsos (felperes címe) által képviselt **(felperes neve)**. felperes címe alatti székhelyű felperesnek - a Berzétei és Abonyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Berzétei Ákos ügyvéd) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen közraktári díj megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2007. március 1. napján kelt 3.G.40.067/2006/17. számú ítéletével szemben a felperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 300.000,- (Háromszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A peres felek között 2004. október 14. napján közraktári szerződés jött létre, amelyben a felperes az alperes tulajdonában álló kukorica tárolására, őrzésére, kezelésére és intervenciós átadására, az alperes pedig a szerződésben kikötött közraktári díj megfizetésére vállalt kötelezettséget. A szerződés 6.000 tonna kukorica elhelyezésével kapcsolatos raktár kapacitás lekötésére vonatkozott, a raktározás helye **(település, utca, házszám)** alatt volt. A szerződés szerint a raktárba csupán a megállapodás tárgyát képező árunem volt betárolható megfelelő csoportosításban.

Az alperes 2004. december elején észlelte, hogy a raktárban idegen áruként mintegy 300-400 tonna búza került elhelyezésre. Erre figyelemmel 2004. december 2-án e-mailben jelezte a felperesnek, hogy a betárolt búza - bogár vagy egyéb kártevő fertőzöttség miatt - komoly veszélyt jelent a tulajdonában lévő és betárolt kukoricára,

és utalt arra is, hogy a már betárolt kb. 4.000 tonna kukoricán túl további 1.500-2.000 tonna felvásárlása folyamatban van, az általa kibérelt teljes területet igénybe kívánja venni. Közölte, miután a teljes raktárterületet béreli és fizeti annak díját, a felperes mielőbb intézkedjen a búza elszállításáról. Ez nem történt meg, ezért 2004. december 14-én már jogi képviselője útján is megismételte kifogását és felszólítását, közölve, hogy a kialakult helyzet a társaságnak már jelentős kárt okozott. Egyidejűleg a folyamatos és tartós üzleti kapcsolat folytán a helyzet megoldása érdekében szerződésmódosításra tett javaslatot azzal, hogy megegyezés hiányában a szerződésszegésből eredő minden kárigényét érvényesíteni fogja. Szerződésmódosításra azonban nem került sor, erre tekintettel 2005. február 8-án az alperes kárigény bejelentéssel élt, és azt 2005. február 14-én összegszerűségében 8.792.914,- Ft-ban határozta meg.

A raktárba összesen 4.213,24 tonna kukorica került betárolásra, az utolsó beszállítás időpontja 2005. január 3. volt. Az alperes ez időben a **K...** Rt-vel, valamint a **M...** Kft-vel üzleti kapcsolatban állt és 1.250 tonna, illetve 2.000 tonna intervenciós minőségű kukorica megrendeléséről és szállításáról tárgyaltak. Tekintettel azonban arra, hogy a beszállításokat az általa bérelt (település neve) tárolóba megkezdeni nem tudta, 2005. január 14-én és 16-án a megvásárolni kívánt terményre az igényét lemondta.

A felperes 2005. március 2-án megkísérelte a raktárban tárolt kukorica intervenciós átadását. Az MVH Békés Megyei Kirendeltségének ellenőrei azonban a kukoricát teljesítésre alkalmatlannak minősítették, mivel az dohos és foltokban penészes volt, a tárolt mennyiség a tetején összeállt, kergesedett, nem volt köbözhető állapotban sem. Átadására csak 2005. április 22-én, azt követően került sor, hogy a kukoricát a felperes kezelte.

A közraktározás 2005. április 22-i időpontjáig a felperes a közraktári díjat leszámlázta, azokat teljesítés végett az alperesnek megküldte. A díjból a 2005. március 2-át követő időszakra eső rész 2.953.503,- Ft volt. Az alperes a számlák kifizetését megtagadta.

A felperes keresetében 9.382.507,- Ft közraktári díj és ennek 2005. november 4. napjától a kifizetésig számított 20 % kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Nem tette vitássá, hogy a követelésből 6.429.004,- Ft erejéig a tartozása fennáll, ezt meghaladóan azonban az igényt jogalap nélkülinek tekintette. Arra hivatkozott, hogy a különbözetként mutatkozó 2.953.503,- Ft közraktári díj azért merült fel, mert a felperes a szerződésben vállalt árkezelési kötelezettségének nem tett eleget. Ez eredményezte, hogy az MVH a teljesítésre felajánlott intervenciós kukorica átvételét 2005. március 2-án megtagadta. Az elismert követelésrésszel szemben beszámítási kifogást terjesztett elő, amelyet 8.792.914,- Ft-ban jelölt meg.

A felperes a beszámítási igényt alaptalannak minősítette. Elismerte, hogy a raktárba az **I...** Rt. részére búzát helyezett el, minderre azonban a raktárkapacitás kihasználása érdekében azt követően került sor, hogy az alperes jelezte, a raktárba további beszállítás nem történik. Az alperes elmaradt hasznának összegét nem kifogásolta, nem vitatta.

Gf.I.30.172/2007/4.szám

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában megállapította, hogy a peres felek között több szerződés (bérlet, vállalkozás, megbízás) elemeit viselő, vegyes

típusú megállapodás jött létre. A peres felek által nem vitatottan az alperes a raktárba 4.213,24 tonna kukoricát tárolt be, hozzájárulása nélkül pedig 2004. december elején a felperes ott helyezte el az I... Rt. 300-400 tonna búzáját is. A felperes 2005. március 2-án megkísérelte a kukorica intervenciós értékesítését, ám azt az MVH Békés Megyei Kirendeltségének ellenőrei hivatalos minőségükben eljárva a teljesítésre alkalmatlannak találták. Ennek oka, hogy a felperes a szerződés 12.2. pontjában vállalt árukezelési kötelezettségének nem tett eleget, szerződésszegése az átvételt megghiúsította, az alperes ezért kényszerült az ezt követő időtartamra is - 2005. április 22. napjáig - továbbtárolásra. A 2005. március 2-át követő díjigény a felperes szerződésszegő magatartásának egyenes következménye, ezért a 2.953.503,- Ft díjigénye megalapozatlan.

Az alperes a keresetet 6.429.004,- Ft erejéig elismerte, de beszámítási kifogást terjesztett elő, ezért vizsgálta, hogy az alperes által hivatkozott felperesi szerződésszegés megtörtént-e, és ebből eredően az alperesnek keletkezett-e kára. Rámutatott, a felperes a szerződésben 6.000 tonna kukorica elhelyezésére és a többi árutól elkülönített tárolására vállalt kötelezettséget. Szerződést szegett akkor, amikor az alperes tudomása és hozzájárulása nélkül az I... Rt. tulajdonában lévő mintegy 300-500 tonna búzát betárolta. A rendelkezésre álló tanúvallomásokat, okirati bizonyítékokat értékelve és mérlegelve kiemelte, a felperes nem bizonyította, hogy az alperes a megmaradt kapacitásról lemondott és olyan nyilatkozatot tett volna, hogy további beszállítás nem történik. Tévesen hivatkozott a felperes arra is, hogy az alperes a további betárolás akadályának elhárítását nem kérte, csupán szerződésmódosítást kívánt elérni. Ennek ellentmond az alperes 2004. december 2-án küldött e-mailje, amelyben jelezte, hogy további 1.500-2.000 tonna kukorica felvásárlása folyamatban van, a telep általa bérelt teljes területét igénybe kívánja venni, és mielőbbi intézkedést kért a búza elszállítására. A kukoricavásárlási szándékát 1.500-2.000 tonna vonatkozásában az alperes okirattal igazolta és azt is, hogy annak lemondására 2005. január 16-án azért került sor, mert a felperes a betárolt búzát nem szállította el. Az alperes kimunkálta, hogy a kívánt gazdasági esemény teljesülése esetén milyen vagyoni előnyhöz jutott volna, az így megjelölt 8.792.914,- Ft kár összegét a felperes összecszerűség szempontjából nem vitatta. Mindezek alapján megállapította, hogy a Ptk. 318. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt, a kártérítési felelősség elemei közül a jogellenes magatartás (szerződésszegés), és a kár megállapítható, közöttük az okozati összefüggés is fennáll, a felperes pedig vétkességét nem mentette ki. A beszámítási igény jogszerűségére figyelemmel a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatását és a keresete szerinti döntés meghozatalát kérte. Előadta, az alperessel kötött szerződés nem tartalmazza, hogy kizárólag egyetlen raktárépületben történhet a tárolás. Az idegen áru betárolása önmagában nem akadályozta a felperest abban, hogy további kukoricamennyiséget tároljon be, az alperes beszállítási szándéka egyetlen esetben

sem hiúsult meg amiatt, mert az áru elhelyezését nem tudta biztosítani. A búza betárolásával kapcsolatosan az alperesnek semmilyen joga nem volt, így a hozzájárulására sem volt szükség ahhoz, hogy a felperes által lekötött raktárkapacitások szabad felhasználását korlátozza. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a

raktárkapacitás felett az alperesnek kizárólagos rendelkezési joga volt. Ebből következően a raktározási szerződés egyetlen pontját sem szegte meg. Szerződésszegés hiányában az alperesi beszámítási igény jogalapját változatlanul vitatta és most már vitássá tette annak összegszerűségét is. Az okozott kár vonatkozásában további bizonyítás lefolytatását kérte. A 2005. március 2-át követő díjigénnyel kapcsolatosan hangsúlyozta, az alperes kétséget kizáróan nem tudta bizonyítani, hogy az általa a felperesnél közraktározott áru átvételét tagadta meg az MVH. Egyebekben az alperes közraktározott áruja az intervenciós paramétereknek megfelelt, az árukezelési kötelezettségének eleget tett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. A további bizonyítás lefolytatását a Pp. 235. § (1) bekezdésére hivatkozva ellenezte. Alaptalan az a felperesi előadás, hogy a 2005. március 2-án felajánlott kukorica nem az alperes tulajdonában állt. Megjegyezte, hogy az MVH eljárása nem tartozik a jelen jogvita elbírálásához, annak jogszerűsége vagy jogszerűtlensége nincs érdemi kihatással a perben érvényesített követelésekre.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, annak mindenben helyes indokai szerint hagyta helyben.

A fellebbezéssel kapcsolatosan: bizonyított tény, hogy 2005. március 2-án az alperes által betárolt kukorica intervenciós átvétele a felperes érdekkörében felmerült okból hiúsult meg. A betárolt kukorica kezelése a felperes szerződésben vállalt kötelezettsége volt, az MVH pedig annak fogyatékoságai miatt tagadta meg az átvételt. Amennyiben az átvétel megtagadásának jogszerűsége miatt vita lenne, az nem az alperesre, hanem a felperesre és az MVH-ra tartozik. A minőségi kifogással, a további kezeléssel kapcsolatos elsőfokú ítéleti megállapítások mindenben helytállóak, okiratokkal alátámasztottak, az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mindenben helytállóan mérlegelte, ezért 2005. március 2-a után a tárolás a felperes érdekkörébe tartozó ok miatt vált szükségessé, ezen időpont után tárolási díjat nem számíthat fel.

Tévesen hivatkozott a felperes arra is, hogy az idegen áru betárolása szerződésszegést nem valósított meg. A peres felek között létrejött közraktári szerződés 5. pontja a raktározás módját akként határozza meg, hogy az a többi árutól elkülönítve történik. Az áru elkülönített tárolása azt jelenti, hogy a letevő által betárolt áru a többi letevő által betárolt árutól elkülönítve kerül tárolásra, ha ezt a letevő által lekötött raktárkapacitás lehetővé teszi (szerződés 10.6. pontja). Az elsőfokú ítélet mindenben helytállóan értelmezte e szerződési kikötés tartalmát, a nyilatkozati elv (Ptk. 207. § (1) bekezdés) szerinti helyes értelmét. A szerződés 9. pontja szerint a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a szerződés 3. pontjában

Gf.I.30.172/2007/4.szám

meghatározott raktártelepen **(település, utca, házszám)** az alperes részére a szerződés 5. pontjában megjelölt árumennyiség (6.000 tonna) tárolására raktárkapacitást biztosít, amellyel az alperes kizárólag rendelkezhetett. Mindezekből következően azt a felperes - egyéb gazdasági megfontolások miatt - nem volt jogosult elvonni. Az idegen áru betárolását az alperes bizonyítottan kifogásolta, a felperes azonban felszólítása ellenére

sem intézkedett az idegen búza elszállításáról, a szerződésszegés ténye bizonyított. A becsatolt okiratok (szerződések) alapján az is bizonyítást nyert, hogy az alperes további felvásárlást és betárolást hajtott volna végre, mindez a felperesi szerződésszegés, az idegen áru betárolása miatt hiúsult meg. Az okozott kár összegét a felperes az elsőfokú eljárás során nem kifogásolta, a fellebbezési eljárásban a Pp. 235. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel erre nincs lehetőség. Az általa a fellebbezésben ezzel kapcsolatosan kifejtettek egyébként sem helytállóak, mert az alperesnek a becsatolt szerződések szerinti árat kellett volna fizetnie a megvásárolt kukoricáért, az ez időben érvényesülő és kialakult piaci ár jelentőséggel emiatt nem bír.

A felperes valójában az elsőfokú eljárás során azt sem vitatta, hogy a raktárkapacitásra az alperesnek volt kizárólagos szerződési joga. Az idegen betárolást azzal magyarázta, hogy az alperes úgy nyilatkozott, elfogyott a pénze, további betárolás nem várható, ezért a raktárkapacitást kívánta kitölteni (**személy neve** felperesi alkalmazott tanúvallomása). Ez az előadás azonban az elsőfokú ítélet helyes mérlegelése szerint valótlan. Az elsőfokú eljárás során a szerződésszegés, a szerződésszegéssel okozott kár bizonyítást nyert, az alperes beszámítási kifogása teljes egészében megalapozott.

Az ítélet tábla az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes javára a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelezte.

Szeged, 2007. szeptember hó 20. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Szűts Károlyné dr.sk.
előadó bírő

Dr. Mányoki Zsolt sk.
táblabíró